

ESTI ÁHÍTAT 2014. július 4.

Példabeszédek 4, 26 és 3, 6

Kedves Testvérek!

Minden élet - amit annak nevezünk – csak akkor igazi, ha növekszik, fejlődik. Saját programja szerint, de nemcsak önmagára nézve tud felmutatni újat. Előre vivő útja és iránya van, értelmével és céllal! Lelki életünk is akkor növekedhet, ha kapcsolatban vagyunk Istennel és van erőnk követni Jézus Krisztust, ha a szívünket és gondolatainkat maga Jézus köti le. Ha Krisztusban van bizodalmunk, akkor Krisztusért tudunk cselekedni - benne élni.

Azonban bátortalanok is, vagy csüggedtek is lehetünk. Szükségünk van éppen ezért valamire, ami jellemünkben megerősít. A bölcsességek könyvének írója beszél erről az erényről amire a Krisztus követésében is szükségünk van. Ez a segítség pedig az **állhatatosság**. Maga a szó talán patetikusnak tűnhet. Hétköznapijainkban bizony gyakran nélkülözzük, hiszen fáradságos munkavégzésünket ritkán illethetjük magasztos, fennkölt vagy emelkedett jelzővel. Az **állhatatosság** helyett jobban használjuk a **kitartónak lenni** kifejezést.

Az Újszövetségben az állhatatosság görög eredetije rokonszáva az alapozás fogalmunkkal. Megalapozni = fundamentumot rakni. Pál 1 Kor.7, 35-ben *'Ezt pedig a ti javatokra mondom; nem azért, hogy tört vessek nektek, hanem hogy becsületesen és állhatatosan maradjatok meg az Úrban, állhatatosan és háborítatlanul'*. Aki Jézus nélkül - megalapozatlanul éli az életét - abban nehezen ver gyökeret a hit. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni. Aki nem keresni a legfőbb jót, döntéseiben nélkülözi a legfőbb igazság ismeretét, az leginkább a világ széles útján találja magát. Bármennyire is kitartó élete útján, csupán földi célokért fut és beéri azokkal. Önmaga sikereire, szerzett tapasztalataira, erényeire, bölcsességére épít.

Korunk digitális eszközeinek gyors fejlődését diktáló modernsége az, hogy hamar kerülnek kezünkbe, aztán elavult, megunt, lecserélendő termékként még hamarabb kerülnek ki onnan. Sokszor gyárilag előre beépített elavulási chip-pel ellátva, nehogy tartósak maradjanak. Ha mégis megkedvelnénk egy - egy példányt, akkor se birtokolhassuk – kitartásunk feladására programoznak – kényszerítenek bennünket, nehogy **állhatatosak** maradjunk!

Lehet-e ma, van-e fontosabb feladatunk, mint a lelki életben elakadókat terelgessük az Isten megismerésének útján?! A megfontoltan haladókat, vagy a botladozókat, esetleg a még bizni tudókat? Azok lelki alapját erősítsük! Isten Ígétével felébresszük az állhatatosságukat; egyengessük belső útjukat? Szóljunk a Lélek mélységében a fundamentumot megerősítő isteni erő hatásáról! Arról a szegletkőről, amely életük (bolt)ívében – ha záróköként nincs meg - akkor elhal a

kitartásunk, az állhatatosságuk. Elakadókká és nem haladókká válunk az úton. Mit jelent az állhatatosság? Azt a jellembeli tulajdonságot, amely képessé tesz arra, hogy senki sem tántorodjék el a céljától, vállalt feladatától, hanem megtorpanás nélkül törekedjék annak megvalósítására.

A Biblia szerint ez igen fontos tulajdonság. A Zsid. lev 11-ben megírt hithősök - Noé, Ábrahám, Mózes vagy Dániel - mindannyian kitartottak hitükben. Jézus szava arra buzdít az Újszövetségben *'keressük /először/ az Ő országát', 'zörgessünk, és megnyitják nekünk', 'legyünk állhatatosak az imában, könyörgésben és ragaszkodjunk a jóhoz'.*

A Példabeszédek 24,16 megállapítja: *Ha az igaz hétszer is elesik ugyan felkél.* Sokakból hiányzik a nehézségekre és próbákra a felkészülés, melyekkel szembe találhatják magukat. Soha nem erősítették meg magukban, hogy állhatatosak maradjanak, így könnyen feladják. Gyakran helytelenül reagálnak, vagy önsajnálkozásba kezdenek. Mindenki hibás, elkeserednek és úgy maradnak el, maradnak le az úton, hogy – feladják. Néha olyan nehézségekkel kell szembenéznünk, amelyeken látszólag minden erőfeszítésünk ellenére sem tudunk felülkerekedni. Úgy tűnik, mintha célunkhoz nem hogy közelednénk, hanem ellenkezőleg – egyre távolabb és távolabb kerülnénk.

Mi segíthet állhatatosnak lennünk? Álljon előttünk Pál példája aki ezt mondta a korinthusbelieknek: *'Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos'.* Tudta, hogy ha azt akarja, hogy erőfeszítéseit siker koronázza, akkor célokat kell kitűznie, mint egy futónak, aki arra összpontosít, hogy célba érjen a versenyben. Szükségszerű fejben tartanunk a célt, hogy mit is szeretnénk elérni és miért. Így ha nem veszítjük szem elől végső célunkat nem valószínű, hogy feladjuk *'A te szemeid előre nézzenek, s minden te utaid állhatatosak legyenek'* Péld 4, 25,26.

Az állhatatosságban még fontos a **következetes cselekvés**. Pál apostol így buzdít: *'amit már elértünk, abban tartsunk ki'* Fil 3,16. *'Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat'* az állhatatosságra nézve - magunkban – másokban, de legfőképp Istenben. Az önuralom és a következetesség meghozza eredményeit. Az állhatatosságban maradás kiemelt szempontja, hogy mindaz/t/ ami az úton akadályoz bennünket az előrehaladásban; azt a megfelelő helyre helyezzük. Ide tartozik nemcsak a *tennivalók*- hanem, az *elhagynivalók* jegyzéke is. A régebbi terheink, sérelmek súlyát tegyük le ill. adjuk át Krisztusnak. Nézzünk Jézusra és Ő átsegít majd a próbákon. Erőt kapunk mert rá alapoztunk. Kitartásunkkal állhatatosak maradhatunk és erre bátoríthatunk másokat is! Isten kegyelme adjon ehhez erőt Mindnyájunknak! Ámen.

Felsőőr, Nagy Károly